

**Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

**EURO-LATIN-AMERIKAI PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS
Politikai, Biztonsági és Emberi Jogi Bizottság**

2009. október 15.

IDEIGLENES

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

Az Európai Unió és Latin-Amerika közötti partnerség a 2010 májusában megrendezésre kerülő VI. madridi csúcstalálkozó fényében

Társelőadók az EP részéről: Ramón Jáuregui Atondo (S&D) és Renate Weber (ALDE)

Társelőadó a latin-amerikai országok részéről: Vilma Reyes (Közép-amerikai Parlament)

Az Európai Unió és Latin-Amerika közötti partnerség a 2010 májusában megrendezésre kerülő VI. madridi csúcstalálkozó fényében

Az Euro–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlés,

- tekintettel a latin-amerikai, karibi és európai uniós állam- és kormányfők eddig öt alkalommal, Rio de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.), Guadalajarában (2004. május 28–29.), Bécsben (2006. május 12–13.) és Limában (2008. május 16–17.) megtartott csúcstalálkozójának nyilatkozataira,
 - tekintettel a 2009. május 13–14-én a Riói Csoport és az Európai Unió között Prágában megtartott XIV. miniszteri találkozó közös közleményére,
 - tekintettel az Európai Unió miniszteri trojkája és a közép-amerikai országok miniszterei közötti San José-i párbeszéd 2009. május 14-én Prágában megrendezett miniszteri értekezletén elfogadott közös közleményre,
 - tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz címzett, „Az Európai Unió és Latin-Amerika: Globális szereplők partnersége” című közleményére (COM(2009)495/3, SEC(2009)1227),
 - tekintettel a béke és biztonság euro–latin-amerikai chartájáról szóló 2009. április 8-i állásfoglalására és annak cikkeire,
 - tekintettel a kereskedelemről és az éghajlatváltozásról, valamint az EU–latin-amerikai kapcsolatokban felmerülő vízügyi kérdésekről szóló 2009. április 8-i állásfoglalására, továbbá a pénzügyi válságról szóló, szintén 2009. április 8-i sürgős állásfoglalására,
 - tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika energiapolitikájáról, a dohai forduló kihívásairól és lehetőségeiről, valamint a szegénységről és a társadalmi kirekesztettségről szóló 2008. május 1-i állásfoglalásaira,
 - tekintettel 2007. december 20-i állásfoglalására, melynek témája az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatok az V. limai csúcstalálkozó fényében, különös tekintettel a demokratikus kormányzásra,
 - tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika országai közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok tekintetében a globalizációból eredő kihívásokról és lehetőségekről, valamint a globális felmelegedéssel összefüggésben az EU-tagállamok és Latin-Amerika közötti kapcsolatokban a fenntartható fejlődésről és a környezeti egyensúlyról szóló, 2007. december 20-i állásfoglalásaira,
 - tekintettel az V. EU–Latin-Amerika csúcstalálkozóhoz intézett 2008. május 1-jei, valamint a Riói Csoport és az Európai Unió közötti XIV. miniszteri találkozóhoz intézett 2009. május 13-i üzenetére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 16. cikkére,
 - tekintettel a Politikai, Biztonsági és Emberi Jogi Bizottság jelentésére,
- A. mivel mindkét térség számára elengedhetetlen a korábbi öt csúcstalálkozón meghatározott kétoldalú regionális stratégiai partnerség továbbfejlesztése,
- B. mivel az 1999 júniusában Rio de Janeiróban megrendezett első csúcstalálkozó óta jelentős előrelépés történt, ugyanakkor a partnerség három területén – azaz a politikai és biztonsági szempontok, a kereskedelmi és gazdasági szempontok, a társadalmi és környezetvédelmi kérdések, a tudás és az innováció, valamint a nemek közötti egyenlőség tekintetében – komoly hiányosságok tapasztalhatók,

- C. mivel az Unió továbbra is Latin-Amerika második legfontosabb kereskedelmi partnere és a régió legjelentősebb befektetője, amely az elmúlt tíz évben – a kétoldalú regionális stratégiai partnerség 1999-es megindítása óta – összesen több mint 3 milliárd euró értékben támogatott projekteket és programokat,
- D. mivel az utóbbi időben erősödtek a politikai, gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok számos latin-amerikai ország és egyéb nagy nemzetközi szereplő, például Oroszország, India, Irán, és elsősorban Kína között, amely utóbbi az Egyesült Államokat és az Európai Uniót is megelőzve a térség számos országának legfontosabb kereskedelmi partnerévé és exportjuk legjelentősebb célpiacává vált,
- E. mivel az említett politikai és kereskedelmi kapcsolatok geopolitikai és stratégiai vonatkozásai jelentősek, különösen amiatt, hogy az energiaforrásokhoz és az alapanyagokhoz való hozzáférés és az ellátás, a fegyverkereskedelem, valamint a nukleáris technológiához való hozzáférés tekintetében a kapcsolatok erősödnek,
- F. mivel a Stockholmi Nemzetközi Bék kutató Intézet (SIPRI) nemrégiben közzétett kutatási eredményei szerint a latin-amerikai országok védelmi költségvetése a 2003-as 29,1 milliárd dollárról 2008-ra 39 milliárd dollárra emelkedett, ami 5 év alatt 36%-os növekedést jelent, amely viszont egyenlőtlenül oszlik meg a térség különböző országai között,
- G. mivel a jelenlegi nemzetközi gazdasági válság által még inkább súlyosbított társadalmi egyenlőtlenség továbbra is a legfontosabb kihívás, amellyel a latin-amerikai társadalmaknak szembe kell nézniük, és mivel a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez éppen ezeknek a latin-amerikai országoknak és társadalmaknak kell elsősorban erőfeszítést tenniük,
- H. mivel Latin-Amerikában jelenleg több mint 52 millió ember éhezik, körülbelül 6 millióval több, mint 2008-ban, ezért a nemzeti szereplőknek, az integrációs szervezeteknek, a nemzetközi szervezeteknek és azok fejlesztési együttműködési programjainak kiemelt prioritásként kell kezelniük az élelmiszer-ellátás biztonságát,
- I. mivel a globális recesszióból történő felépülés folyamata 2010-ben még mindig lassú lesz, és mivel bár Latin-Amerika jobban ellenállt a válságnak, mint az egyéb fejlett gazdaságok, és 2010-ben átlagosan megközelítőleg 3%-os növekedés várható, e felépülés igen egyenlőtlen lesz, és a növekedés nem lesz elegendő az európai társaiknál jóval alacsonyabb szintű szociális védelemben részesülő lakosság szociális körülményeinek jelentős javításához,
- J. mivel a válság következtében mindkét térségben nőtt a városi munkanélküliség aránya, melynek következtében még inkább ösztönözni kell tisztas megélhetést nyújtó munkahelyek teremtését, véget kell vetni a munkafeltételek egyre fokozódó, a válság következtében bekövetkező romlásának, továbbá legfontosabb célként meg kell állítani a munkanélküli fiatalok számának emelkedését, valamint ki kell egyenlíteni a fizetéseket, elsősorban Latin-Amerikában, ahol az Amerika-közi Fejlesztési Bank nemrégiben közzétett tanulmánya szerint a nők 17%-kal kevesebbet keresnek mint a férfiak, a bennszülött vagy afrikai munkavállalók pedig 28%-kal kevesebbet mint fehér társaik,
- K. mivel Latin-Amerikában komoly aggodalmat kelt az Európai Unió bevándorlási politikája, és mivel olyan megállapodásokra van szükség, amelyek figyelembe veszik az euro–latin-amerikai partnerek jogos érdekeit ezen érzékeny témában, beleértve a latin-amerikai bevándorlók azonos jogainak elismerését az Európai Unió területén, valamint az illegális bevándorlás büntethetőségének megszüntetését,
- L. mivel az Ibero–Amerikai Államok Szervezete és a Latin-amerikai és Karib-térségi

Gazdasági Bizottság (ECLAC) által a közelmúltban elkészített tanulmány 55 milliárd euróban állapította meg azt a költségvetést, amely ahhoz szükséges, hogy 10 év alatt – 2011 és 2021 között – meg lehessen valósítani azokat a 2021-re kitűzött oktatási célokat, melyek a jelenleg tapasztalható hatalmas egyenlőtlenségek megszüntetésére, az immár 32 millió embert érintő analfabetizmus felszámolására, a 15 millió iskolába nem járó 3 és 6 év közötti gyermek beiskolázásának biztosítására, a jelenleg nem létező szilárd és hatékony szakképzési rendszer megteremtésére, valamint az egyetemi képzéshez való hozzáférés feltételeinek jelentős javítására irányulnak,

1. a kétoldalú regionális stratégiai partnerség parlamenti ágaként vállalja, hogy megtesz mindent annak érdekében, hogy a következő madridi csúcstalálkozó kézzelfogható és ellenőrizhető siker legyen a stratégiai partnerségben részt vevő számos ország állampolgárai számára; üdvözli az Európai Bizottság 2009. szeptember 30-i közleményének kidolgozását, melynek célja ajánlások meghatározása, értékelése és azok közzététele egy globális szereplőkből álló EU–LAC partnerség számára;
2. ismételten hangot ad annak a meggyőződésének, hogy a különböző – sokféle és aszimmetrikus módon megnyilvánuló – latin-amerikai regionális integrációs folyamatok számára, és elsősorban a Dél-amerikai Nemzetek Uniója (UNASUR) számára nyújtott támogatás továbbra is a stratégiai partnerség egyik legfőbb alapja kell, hogy legyen, valamint hogy emiatt a kapcsolatok tekintetében a stratégiai partnerség előtérbe helyezését garantáló kétoldalú regionális megközelítés fenntartása a partnerek érdekei és értékei megőrzésének és a többoldalúság megerősítésének legjobb eszköze;
3. hangsúlyozza – a sikeres európai tapasztalatok alapján –, hogy Latin-Amerikában a társadalmi kohézió javítása, valamint az infrastruktúra összekapcsolhatóságnak és fejlesztésének támogatása ugyanolyan kiemelt prioritás a stratégiai partnerség számára;
4. úgy véli, hogy a partnerségnek globális stratégiai megközelítést kell alkalmaznia, melynek végső célja, hogy körülbelül 2012-re létrehozza a politikai, gazdasági, kereskedelmi, társadalmi és kulturális területeket érintő euro–latin-amerikai globális régióközi partnerség térségét, amely mindkét régió számára biztosítja a fenntartható fejlődést;
5. emiatt javasolja a hatályos (Chilével és Mexikóval kötött) partnerségi megállapodások, a számos kétoldalú együttműködési megállapodás, az új (Brazíliával és Mexikóval folytatott) stratégiai partnerségek, valamint az Argentínával tervezett magas szintű politikai párbeszéd révén megnyíló lehetőségek maximális kihasználását, a fent említett globális stratégiai megközelítés szem elöl tévesztése nélkül;

Összehangoltabb, kézzelfoghatóbb és intenzívebb politikai párbeszéd a partnerség keretében

6. javasolja, hogy a csúcstalálkozó fogadja el a béke és biztonság euro–latin-amerikai chartáját, amely az Egyesült Nemzetek Alapokmánya és a hozzá kapcsolódó nemzetközi jogalkotás mintájára közös politikai és biztonsági cselekvési stratégiákat és irányvonalakat határoz meg, amelyek segítenek megbirkózni azokkal a fenyegetésekkel, amelyekkel a kétoldalú regionális stratégiai partnerség részes feleinek kell szembenézniük; e célból a csúcstalálkozó rendelkezésére bocsátja a 2009. április 8-i állásfoglalásához csatolt charta szövegét;
7. javasolja, hogy a kétoldalú regionális politikai párbeszéd során a következő témák élvezzenek elsőbbséget:
 - a) a politikai, makrogazdasági és pénzügyi álláspontok összehangolása az Egyesült Nemzetek, a G20-csoport és az e témákban illetékes egyéb fórumok keretében, oly módon, hogy mindkét térség megkapja az őt megillető szerepet, amely megfelel

annak, hogy több mint 1,1 milliárd lakossal az Egyesült Nemzetek és a G20-csoport tagjainak egyharmad részét alkotják,

- b) az álláspontok összehangolása a környezetvédelemmel és az éghajlatváltozással kapcsolatos párbeszéd különböző fórumain, elsősorban az ENSZ-ben és a 2009. decemberi, az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai megállapodás tekintetében, amihez folytatódnia kell a két régió környezetvédelmi miniszterei közötti, az elsőként 2008 márciusában Brüsszelben megrendezett miniszteri találkozónak,
 - c) a latin-amerikai térséget érintő migrációval kapcsolatos párbeszéd elmélyítése a bevándorlókat fogadó európai célországok, valamint a származási és tranzitországok között, folytatva a legutóbbi limai csúcstalálkozón meghatározott és a 2009. június 30-i ülésen a gyakorlatban is megindított strukturált párbeszédet,
 - d) az energiaügyekről, az energiaellátásról és az energiatakarékosságról szóló párbeszéd elmélyítése, különös figyelmet szentelve a megújuló energiáknak és az energiabiztonságnak;
8. ezenkívül fokozott kétoldalú regionális politikai párbeszédet javasol az alábbi témákban is:
- a) az EU–LAC csúcstalálkozók évente kétszer történő megrendezésének fenntartása, kézzelfoghatóbb és ellenőrizhetőbb célkitűzések meghatározása e találkozók számára, továbbá a kitűzött célok eléréséhez szükséges cselekvési tervek és eszközök kidolgozása; javasolja a csúcstalálkozók megszervezésének, felépítésének, módszereinek és munkatervének egységesítését, ezzel javítva következetességüket, hatékonyságukat és átláthatóságukat,
 - b) a Riói Csoport miniszteri üléseinek és a San José-i párbeszéd folyamatainak a csúcstalálkozók közötti időszakokban megrendezendő közös döntéshozatali találkozókká történő átalakítása, amelyek a csúcstalálkozók témáival és napirendjével, valamint az egyéb politikai jelentőségű aktualitásokkal foglalkoznának,
 - c) a Dél-amerikai Nemzetek Uniójával (UNASUR), az Amerikai Államok Szervezetével (OEA), valamint az ibero–amerikai csúcstalálkozókkal történő rendszeres ülések miniszteri szintű politikai párbeszédbe történő beépítése,
 - d) új, háromoldalú megközelítésen (EU–LAC–USA, EU–LAC–Ázsia, EU–LAC–Afrika) alapuló kétoldalú regionális politikai párbeszéd indítása valamennyi olyan témával, területtel és közös érdekkel kapcsolatban, amely indokolja azt, és különösképpen a globális menetrendet a célok, a kihívások és a lehetőségek tekintetében nagyobb mértékben befolyásolni képes, új Nyugat létrejöttéhez hozzájáruló integrált euro–atlanti térség Egyesült Államok, Latin-Amerika és az Európai Unió által történő kialakításának előmozdítása,
 - e) az ágazati miniszteri politikai párbeszéd kiterjesztése a védelmi miniszterek vagy képviselőik közötti rendszeres ülésekre, annak érdekében, hogy a békével és a biztonsággal kapcsolatos kérdésekkel a felek rendszeresen és a legmagasabb szinten foglalkozzanak,
 - f) komoly párbeszédprogram elindítása a tudomány és a technológia területén, egy valódi „EU–LAC innovációs és tudástérség” kialakítása érdekében,
 - g) a foglalkoztatással és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos párbeszéd elmélyítése, különös hangsúlyt fektetve a fiatalok foglalkoztatására, az egyenlő bérfeltételekre, a

szociális gondoskodás hálózatára és a tisztességes munkára,

- h) az adópolitikával kapcsolatos párbeszéd fokozása, a források hatékonyabb és igazságosabb behajtása céljából, ami egyúttal hozzájárul a szociális kiadások növeléséhez,
 - i) valamennyi regionális integrációs parlament közvetlen legitimációjának megerősítése, a lehető leggyorsabban haladva afelé, hogy tagjaikat közvetlen és általános választójog alapján válasszák meg;
9. ezzel összefüggésben támogatja a köz- és magánszféra partnerségén alapuló Európa–Latin-Amerika és Karib-térség Alapítvány létrehozását, melynek főbb céljai között szerepelnie kell, hogy járuljon hozzá a csúcstalálkozók előkészítéséhez, az azokon elfogadott határozatok és politikai irányvonalak nyomán követéséhez, és amelynek a csúcstalálkozók közötti időszakokban a párbeszédnek teret adó és a koordinációt biztosító fórumként kell működnie az euro–latin-amerikai kapcsolatok megerősítésével foglalkozó valamennyi politikai, intézményi, tudományos és civil társadalmi szereplő számára;
10. az említett Európa–Latin-Amerika és Karib-térség Alapítvány tekintetében az alábbi főbb irányvonalakat javasolja:
- a) egyszerű és rugalmas szervezeti struktúra kialakítása, amely tükrözi az alapítvány köz-és magánszféra partnerségén alapuló jellegét, önkéntes és együttes felépítését, és amelynek része egy, az alapítvány vezérvonalainak és működési elveinek kialakításáért felelős kormányzótanács, amelyben képviseltetik magukat az alapítványban részt vevő európai és latin-amerikai országok és intézmények, beleértve az Euro–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlést is,
 - b) korlátozott, azonban az Alapítványra bízott feladatok megfelelő ellátásához elegendő költségvetés biztosítása, amely az Alapítványban részt vevő uniós és latin-amerikai államok hozzájárulásából, az Európai Unió költségvetéséből, valamint maga az alapítvány által kezelt vagy számára az euro–latin-amerikai térséghez kapcsolódó, a köz-, vagy a magánszférában működő támogatók által biztosított saját forrásokból táplálkozó finanszírozási rendszerből származik,
 - c) szoros, zökkenőmentes kapcsolat kialakítása az alapítvány keretein belül az Európai Unió és Amerika közötti kapcsolatokkal különböző fórumokon foglalkozó kormányzati és parlamenti körök (EU–LAC csúcstalálkozók, ibero–amerikai csúcstalálkozók, SEGIB, Riói Csoport, San José-i Csoport, Euro–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlés, etc.), valamint tudósok (CELARE, IDL (Instituto de Altos Estudios para la Integración y el Desarrollo Legislativo, az integrációval és a jogalkotás fejlődésével foglalkozó magas fokú tanulmányok intézménye) stb.) és a szervezett (az EU Gazdasági és Szociális Bizottsága, Mercosur (Gazdasági és Szociális Tanácsadó Fórum), az Andok Közösség, a Közép-amerikai Közösség stb.), valamint a nem szervezett civil társadalom között, oly módon, hogy összehangolják és kiaknázzák a különböző résztvevők szinergiáit és elkerülik a forrástöbbszörözést,
 - d) az alapítvány különféle ideiglenes vagy határozatlan időre szóló feladatokkal való megbízása, amelyeket – mivel egy témára összpontosítanak és horizontális jellegűek, illetve a stratégiai partnerség számára politikai, gazdasági és társadalmi jelentőséggel bírnak – az alapítvány mint ösztönző és a tagjait képező szereplők erőforrásait mozgósító szerv hatékonyabban el tudna látni. Ilyen feladatok például:
 - I. az euro–latin-amerikai térség migrációs áramlásaival kapcsolatos kérdések folyamatos és részletes nyomon követésével foglalkozó migrációs

megfigyelőközponttal kapcsolatos feladatok;

- II. a lehetséges erőszakos és fegyveres konfliktusok okainak előzetes feltárásával, valamint hatékony megelőzésével és eszkalációjuk megakadályozásával foglalkozó kétoldalú regionális konfliktusmegelőzési központtal kapcsolatos feladatok;
- III. az éghajlatváltozásból és annak megnyilvánulásaiból – beleértve a vulkánkitöréseket, földrengéseket, hurrikánokat és árvizeket – eredő természeti katasztrófákkal kapcsolatos kölcsönös sebezhetőség csökkentésére irányuló közös stratégiákat és vészhelyzeti, előrejelzési és előkészítő intézkedéseket kidolgozó kétoldalú regionális katasztrófamegelőzési központtal kapcsolatos feladatok;

A gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó globális célkitűzés

11. ismétlen javasolja, hogy az euro–latin-amerikai globális régióközi partnerség térségét a „WTO – regionalizmussal” összhangban álló modell alapján, két szakaszban hozzák létre:

- a) az első szakaszt az alábbiak jellemzik:
 - az EU–Mercosur partnerségi megállapodás tárgyalásainak a lehető leghamarabb történő újraindítása és lezárása,
 - az EU–Közép-Amerika partnerségi megállapodással, valamint a jelenleg bilaterális keretek között zajló, és egyidejűleg esetlegesen a 2003-as politikai és együttműködési megállapodás felülvizsgálatát és kiszélesítését is maga után vonó, az EU és az Andok Közösség közötti regionális kereskedelmi megállapodással kapcsolatos tárgyalások lezárása az egyes szerződéseknek megfelelő időben és feltételek mellett, azonban a kétoldalú regionális stratégiai partnerség alábbi három közös pillére alapján: egy, a demokratikus párbeszéd és a politikai koordináció mechanizmusait megerősítő politikai és intézményi fejezet; a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődést ösztönző együttműködésről szóló fejezet; a két régió közötti fokozatos és kölcsönös liberalizációra irányuló programokat tartalmazó kereskedelmi fejezet, amely – kiemelve a szolidaritást és a kölcsönös kiegészítő jelleget – figyelembe veszi a régiók gazdaságai között tapasztalható fejlettségbeli különbségeket,
 - a CARIFORUM-országokkal megkötött gazdasági partnerségi megállapodás mindkét fél számára előnyös alkalmazása,
 - az említett partnerségi megállapodások függetlenítése a WTO-tárgyalások esetleges befejezésétől,
 - az említett megállapodások hatálybalépéséig az Általános Preferenciarendszer (GSP „plus”) hatékony alkalmazása az Andok és Közép-Amerika országaiban,
 - az EU és Mexikó, valamint az EU és Chile között meglévő megállapodások továbbfejlesztése a mezőgazdaság, a szolgáltatások és a befektetések területére vonatkozó felülvizsgálati záradékok végrehajtásával, a politikai párbeszéd elmélyítésével (többek között az új EU–Mexikó stratégiai partnerség keretein belül), valamint a fejlesztési együttműködés fejlettebb formáinak alkalmazásával (aminek Chile esetében az általa javasolt „fejlesztési és innovációs partnerség” létrehozásához kellene vezetnie),
- b) a 2012-ig befejezendő második szakasz az alábbiakra irányul:
 - globális régióközi partnerségi megállapodás megkötése, amely jogi és intézményi

támogatást, illetve teljes földrajzi lefedettséget biztosít a kétoldalú stratégiai regionális partnerség különböző vetületeihez, valamint olyan általános rendelkezéseket és szabályokat határoz meg, amelyek elősegítik a személyek, az áruk, a szolgáltatások és a tőke szabad áramlását, és egyrészt a latin-amerikai integrációs megállapodások, másrészt az Unió különféle országokkal és regionális csoportosulásokkal kialakított partnerégére irányuló folyamat elmélyítése révén megerősítik a partnerséget,

- a partnerséget jellemző társadalmi kohézióra, valamint kulturális és emberi fejlődésre irányuló célkitűzések megvalósításának határozott előremozdítása;

Intenzívebb partnerség a társadalmi kohézió, az interoperabilitás és a fejlesztési együttműködés terén

12. üdvözlí az utóbbi években az Európai Bizottság, az Amerikaközi Fejlesztési Bank (IDB), az ENSZ Fejlesztési Programja (UNDP), a Latin-amerikai és Karib-térségi Gazdasági Bizottság (ECLAC), a Nemzetközi Valutaalap (IMF), valamint a Világbank által a társadalmi kohézió tekintetében tett erőfeszítéseket, és javasolja az EUROsociAL, az URB-AL és az EUroCLIMA program megújítását és elmélyítését;
13. úgy véli, hogy elengedhetetlen Latin-Amerika jelenlegi, gazdasági növekedést hátráltató infrastrukturális hiányosságainak orvoslása, és a regionális összekapcsolhatóság ösztönzése, többek között az Amerikán belüli kereskedelem támogatása céljából, amely jelenleg a régió belüli kereskedelem alig 6%-át teszi ki, miközben az EU esetében a tagállamok közötti kereskedelem eléri a 76%-ot; ebben a tekintetben alapvető jelentőségűnek tekinti az állami és a magánszektor, valamint a pénzüzetek támogatásának megszerzését;
14. ezért üdvözlí az Európai Bizottság által javasolt latin-amerikai beruházási keretet (LAIF), amely kézzelfogható bizonyítékot ad az Unió elkötelezettségére a regionális konszolidáció és integráció, valamint a Latin-Amerikán belüli összekapcsolhatóság fejlesztése iránt; tudomásul veszi, hogy a közösségi költségvetésből 2013-ig 100 millió eurót irányoztak elő, a tagállamok által biztosított egyéb lehetséges további hozzájárulások és támogatások sérelme nélkül; úgy véli, hogy ennek az eszköznek az alábbi három konkrét területen kellene ösztönzőleg hatnia és egyéb pénzüzetek erőforrásainak mozgósításához hozzájárulnia: összekapcsolhatóság és infrastruktúra, szociális és környezetvédelmi szektor – beleértve az éghajlatváltozást –, valamint a magánszektor, és különösen a kkv-k megerősödése;
15. ismételten javasolja, hogy alakítsanak ki valódi partnerséget a szociális ágazat, a tudásszektor, valamint a fenntartható fejlődés megvalósítása terén, például az alábbiakon keresztül:
 - határozottabb fellépések a közös millenniumi fejlesztési célok 2015-ig történő elérése érdekében, kihasználva a dél-dél irányú és a más országokkal és régiókkal kialakított háromoldalú együttműködésben rejlő új lehetőségeket,
 - a kizárólag támogatáslapú megközelítésen való továbblépés a Latin-Amerikával folytatott fejlesztési együttműködés tekintetében, a fejlesztési együttműködési eszköz pénzügi erőforrásainak a legszegényebb országok és a legsérülékenyebb csoportok felé történő koncentrálásával,
 - új együttműködési formák kialakítása a feltörekvő és a közepes bevétellel rendelkező latin-amerikai országokkal az iparosodott országok számára létrehozott eszközön (ICI+) keresztül, kibővítve az együttműködést a technológia, a felsőoktatás, a tudomány és innováció, a megújuló energiaforrások, valamint az éghajlatváltozás

elleni küzdelem stb. területére,

- az Unió stabilitási eszközeinek fokozottabb felhasználása olyan latin-amerikai programok megvalósításának és finanszírozásának érdekében, amelyek támogatják a demokrácia megszilárdulását, a kormányozhatóságot, az intézményességet, valamint a konfliktusok megelőzését olyan országokban, amelyekben erre szükség van, és amelyek ezt kérik;
16. ismételten megerősíti, hogy támogatja a „közös EU–LAC felsőoktatási térség” létrehozását, valamint a párbeszéd elmélyítését a tudomány, a kutatás, a felsőoktatás, a technológia és az innováció terén, melyre az Európai Bizottság javaslatot tett;
 17. hangsúlyozza a demokratikus kormányozhatóságra, szociális kérdésekre, valamint az államháztartásra és az adózásra vonatkozó, szilárd és hatékony politikák kialakítása téren az egyes latin-amerikai országokkal folytatott kétoldalú párbeszéd megerősítésének jelentőségét, a társadalmi kohézió növelése, valamint a szegénység, az egyenlőtlenség és a kirekesztődés csökkentése érdekében;
 18. ismételten javasolja, hogy 2012-ig tanulmányozzák a nemcsak az áruk, a szolgáltatások és a tőke, hanem a személyek szabad mozgásának előmozdítására is irányuló, általános érvényű közös szabályokat és rendelkezéseket, és alakítsanak ki olyan partnerséget, amely a lehető legtöbb kölcsönös előnnyel jár, és amely szemléletében megjelenik a migrációnak az Egyesült Nemzetek által is elfogadott, globális megközelítése;
 19. hangsúlyozza az euro–latin-amerikai térségen belüli rendezett, az emberi jogokat tiszteletben tartó migrációból a származási és a célországok számára egyaránt adódó gazdasági, szociális és kulturális előnyöket; ismételten kiemeli a 2009 júniusában elindított kétoldalú strukturált regionális párbeszéd jelentőségét, egyúttal utal a Közgyűlés migrációval és az EU–LAC kapcsolatokkal foglalkozó munkacsoportjának a csúcstalálkozóra kidolgozott következtetéseire és javaslataira;
 20. javasolja a jelenleg az Európai Unió által 2006-ban létrehozott, „a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszköze” által működtetett parlamentközi képzési és mobilitási mechanizmus megerősítését, a stratégiai partnerségben érintett regionális és nemzeti parlamenti szervek igazgatása, közhivatalnokai és ügynökei felkészültségének és képességeinek javítása céljából;

*

* *

20. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást a hatodik EU–LAC Csúcstalálkozó elnökségének, az Európai Unió Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az EU–LAC magas szintű tisztviselői csoportjának, az EU-tagállamok és valamennyi latin-amerikai és karibi ország parlamentjének, a Latin-amerikai Parlamentnek, a Közép-amerikai Parlamentnek, az Andok Parlamentnek és a Mercosur Parlamentnek.

*

* *